

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

הע"ז 12164-10-10
הע"ז 19124-03-10

14 יולי 2016

לפני: כבוד השופט יוסף יוספי

המאשימה:

מדינת ישראל
ע"י ב"כ: עו"ד דוד סלטון

הנאשם:

ת.ז. [REDACTED]
ע"י ב"כ: עו"ד אלעד שרון

הכרעת דין

1. בהתאם לסעיף 182 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), תשמ"ב - 1982, הנני מודיע כי החלטתי לזכות את הנאשם ביחס לרוב העבירות שיוחסו לו בכתב האישום, וזאת כמפורט להלן.
בכתב האישום פורטו פרטיהם של 10 עובדים.
לנאשם יוחסו מספר עבירות בהתאם לחוק עובדים זרים, תשנ"א – 1991 (להלן: "החוק"):
העסקה שלא כדין- **סעיפים 2 (א) (1) ו- 2 (א) (2) לחוק**, ביחס לכל 10 העובדים.
העסקה ללא חוזה - **סעיף 2 (ב) (2) לחוק**, ביחס לעובדים מס' 1,3,4,5,6,7,8,9,10.
העסקה ללא הסדרת ביטוח רפואי- **סעיף 2 (ב) (3) לחוק**, ביחס לעובדים מס' 1,3,4,5,6,7,8,9,10.
העסקה ללא העמדת מגורים הולמים- **סעיף 2 (ב) (4) לחוק**, ביחס לעובדים מס' 4,6,7,8,9,10.
העסקה מבלי למסור פירוט השכר- **סעיף 2 (ב) (7) לחוק**, ביחס לעובדים מס' 8,9,10.
בנוסף, יוחסה לנאשם העסקה מבלי לשלם שכר מינימום, עבירה על פי **סעיפים 2 (א) ו- 14 לחוק שכר מינימום, תשמ"ז – 1987**, ביחס לעובדים מס' 1,3,4,5,6,7,8,9,10.
2. **על פי כתב האישום**, בתאריך 25.02.10 בשעה 02:00, במסגרת ביקורת שערכה יחידת עוז סמוך למגורי העובדים שבבעלות הנאשם [REDACTED] (להלן: "האתר"), נמצאו 10 עובדים (להלן: "העובדים"), אשר הועסקו על ידי הנאשם.
3. הנאשם כפר באישום, ועל כן נשמעו הוכחות בתיק. לאחר קיום מסכת הראיות, סיכמו הצדדים בכתב כמבוקש.

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

הע"ז 12164-10-10

הע"ז 19124-03-10

14 יולי 2016

4. מטעם המאשימה העידו: 3 מתוך 10 העובדים (שמספריהם בכתב האישום 8,9,10), **מר ארנון דוליצקי** – פקח, **גב' טל בן עזרא** – פקחית, **מר שי אסרף** – פקח, **מר שגיא טביבי** – פקח, **מר שמעון זגזג** – מפקח, **מר ניר יפרח** – רכז מודיעין, **מר עידן לוי** – פקח וראש צוות, **מר ברהנו אברה** – פקח, **מר כמאל זיאדנה** – פקח, **מר רועי ביטון** – מפקח. יש לציין כי בכתב האישום הופיעו שמותיהם של עדים נוספים, אשר לא העידו.
- מטעם הנאשם העיד הנאשם עצמו, וכן העיד **[REDACTED]**
5. להלן נפרט את התמונה העובדתית כפי שעלתה מן העדויות, תוך התייחסות לעדויות שנשמעו ולראיות שהוגשו.
6. נקדים אחרית לראשית, ונציין כי יש לזכות את הנאשם מרוב האישומים, ולהרשיעו אך ורק בהעסקה שלא כדין ביחס לעובד מס' 2 בכתב האישום. להלן יפורטו הנימוקים לכך.
7. כפי שפורט לעיל, הנאשם העיד בבית הדין, לרבות חקירה נגדית. יש לציין כי מצאתי את עדותו מהימנה ביותר. הנאשם העיד עדות כנה ואמיתית, השיב על כל שאלה שנשאל, ועדותו היתה עקבית. התרשמתי כי הנאשם תיאר בעדותו עובדות כהווייתן. נסיבות חייו של הנאשם היו קשות ביותר, והדברים פורטו בעדותו. נסיבות חיים אלה חשובות להבנת הרקע של הדברים, ויש להן חשיבות רבה גם לנושא הבנת גירסת ההגנה.
- לפי עדות הנאשם, בעת עריכת הביקורת הוא היה בן 23 שנים. **[REDACTED]** היה חולה מאוד באותה עת, ונפטר זמן קצר לאחר מכן. כשהנאשם היה בן שנתיים וחצי נפטרה אמו, ואביו גידל אותו לבדו מאז ואילך. במהלך שירותו הצבאי של הנאשם חלה אביו, והנאשם קיבל חופשות כדי לתמוך בו.
- אביו של הנאשם היה למעשה בעל המשק נשוא כתב האישום. עקב מחלת האב, נקלע המשק לקשיים כספיים גדולים. לאור זאת, נאלץ הנאשם לחתום כערב לחובות גדולים, וכן לפתוח חשבון בנק על שמו, שאותו למעשה ניהל אביו.
- מאוחר יותר נאלץ הנאשם להירשם כעוסק מורשה, ובמסגרת זאת נרשם כמעסיקו של עובד מס' 2 בכתב האישום, לרבות הנפקת תלוש משכורת לאותו עובד, וכן הסדרת ביטוח רפואי וחווה עבודה.
- הנאשם העיד כי הוא לא העסיק את יתר העובדים, אלא רק את עובד מס' 2 בכתב האישום.

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

הע"ז 12164-10-10

הע"ז 19124-03-10

14 יולי 2016

8. מטעם ההגנה העיד גם ע [REDACTED], ועדותו אף היא נמצאה מהימנה מאוד. עדות זו תמכה בגירסת הנאשם ביחס לנסיבות חייו הקשות, לרבות ביחס לכך שהנאשם נרתם לסייע לאביו עקב הקשיים הכספיים שנוצרו בעקבות מחלת האב.
9. כפי שפורט לעיל, הנאשם הודה בהעסקת עובד מס' 2 בכתב האישום. הנאשם הודה בכך כבר בעת שנחקר בזמן אמת על ידי המפקח רועי ביטון, וזאת ביום 10.3.10. בנוסף, הנאשם הודה בכך גם במהלך עדותו בבית הדין.
- אמנם, הנאשם טען כי עשה זאת כדי להסיר אחריות מאביו, וכדי לקחת על עצמו את האחריות; דא עקא, אין בטענה זו כדי למנוע את הרשעת הנאשם בהעסקת עובד זה שלא כדין. יהיו אשר יהיו הסיבות לכך, הנאשם ערך חוזה העסקה עבור העובד, הסדיר לו ביטוח רפואי, הנפיק לו תלושי שכר ושילם את שכרו. בנוסף, עובד זה עבד בפועל במשק. גם לו היו התובע ואביו בגדר מעסיקים במשותף, עדיין ניתן היה להרשיע את הנאשם בהעסקת עובד זה שלא כדין. הדברים נרשמים בדרך זו, מאחר וכפי שיפורט להלן לא הוכח כלל כי הנאשם היה בעל המשק, בעל הקרקע או אפילו בגדר מחזיק, דברים החשובים ביחס לאישומים הנוגעים ליתר העובדים.
- לאור האמור לעיל, יש מקום להרשיע את הנאשם בהעסקה שלא כדין של עובד מס' 2 בכתב האישום. יש לציין כי ביחס לעובד מס' 2 לא יוחסו לנאשם עבירות נוספות, אלא רק עבירה של העסקה שלא כדין.
10. בניגוד למיוחס לנאשם כלפי עובד מס' 2, הרי שהנאשם לא הודה ביתר העבירות המתייחסות ליתר העובדים, 9 במספר. וכפי שפורט לעיל, יש לזכות את הנאשם מהעבירות המיוחסות לו ביחס ליתר העובדים, כפי שיפורט להלן.
11. כפי שפורט לעיל, הנאשם העיד כי לא העסיק את יתר העובדים, אלא רק את עובד מס' 2, ועדותו של הנאשם נמצאה מהימנה ביותר.
- אל מול עדות הנאשם הובאו עדויות וראיות שונות, שמשקלן אין בו כדי להביא להרשעת הנאשם, מאחר ובסופו של יום נותר ספק סביר ואף למעלה מכך ביחס לביצוע העבירות הנטענות על ידי הנאשם.
- להלן נפרט את העדויות והראיות שהובאו, תוך ציון משקלן ומהימנותן.
12. מתוך עשרת העובדים נשוא כתב האישום העידו 3 עובדים עדות מוקדמת, וזאת ביום 18.3.10 במסגרת תיק הע"ז 19124-03-10, בפני כב' השופט משה טוינה.

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

הע"ז 12164-10-10

הע"ז 19124-03-10

14 יולי 2016

1 **עובד מס' 8** העיד ראשון, וסיפר כי עבד ב- [REDACTED]. כשנשאל אם הוא מזהה את הנאשם,
2 השיב בחיוב והצביע עליו. עם זאת, כשנשאל של מי החממות ב- [REDACTED] השיב "שלו ושל
3 אבא שלו". כשנשאל מי היה "המעסיק", הצביע על הנאשם. עם זאת, כשנשאל מה היה
4 תפקידו של הנאשם השיב: "הוא המשגיח של המעסיק ומפקח על העבודה". בנוסף, העיד כי
5 קיבל מהנאשם את כלי העבודה, וכי הנאשם קבע את תנאי העסקתו ונתן לו הוראות עבודה,
6 וכן חילק את המשכורות.
7 כמו כן, העיד עד זה כי ברח ממעסיקו הקודם, ולכן חשש מהמשטרה. לאור זאת, חפר לעצמו
8 מחילות, יחד עם עובדים נוספים, וישן בהן כדי להסתתר מהמשטרה, וזאת למרות שהיה
9 מבנה מגורים שמיועד לעובדים. בנוסף, העיד כי היו שירותים מסודרים ליד המבנה.
10 **עובד מס' 9** העיד כי הוא מכיר את הנאשם, וכי עבד עמו וקיבל ממנו משכורת. עד זה העיד כי
11 הוא מכיר את אבי הנאשם. כשנשאל מי היה בעל הבית, השיב כי הנאשם היה בעל הבית.
12 במקביל הוסיף כי הנאשם ואביו נסעו יחד במכונית, וכי בתקופה האחרונה אביו של הנאשם
13 היה בשטח.
14 גם עובד זה העיד כי ברח מהמעסיק הקודם שלו, כי לכן חשש מהמשטרה, וכי זו היתה אחת
15 הסיבות מדוע לא ישן במבנה אלא במחילות.
16 **עובד מס' 10** העיד כי הנאשם היה מעסיקו, והוסיף כי הוא מכיר את אבי הנאשם וגם יודע
17 את שמו. עוד הוסיף, כי גם אביו של הנאשם הגיע לשטח בזמן העבודה, כמו הנאשם. כשנשאל
18 שוב מה שם מעסיקו, [REDACTED] כשנשאל לגבי השם הפרטי, לא ידע להשיב. גם עד זה
19 העיד כי פחד מהמשטרה וכי לכן ישן בשטח ולא במבנה.
20
21 ראשית יצויין, כי לא ניתן לקבוע על סמך עדויות שלושת העובדים כי הנאשם הוא זה שהעסיק .13
22 אותם. העובדים אמנם הפנו אל הנאשם בעת שנשאלו מי העסיק אותם, אולם ישנו גבול דק
23 בין אדם הממונה על עובדים לבין אדם שהוא בגדר מעסיק; ולא נראה כי העדים היו מודעים
24 לשני הביטויים.
25 הנאשם טען כי אביו היה בעל המשק, וכי הוא רק סייע לאביו. טענה זו לא הופרכה באמצעות
26 עדויות שלושת העובדים. שהרי, עולה מעדויותיהם כי הם הכירו גם את הנאשם וגם את אביו,
27 וכי אבי הנאשם נהג אף להגיע לשטח. טענת העובדים כי התובע הוא זה שנתן להם הוראות
28 וכלי עבודה, וכי ממנו קיבלו את המשכורת, יכולה לדור בכפיפה אחת עם טענת הנאשם לפיה
29 אביו היה בעל המשק והמעסיק של העובדים, וכי הנאשם רק סייע לאביו. פעמים רבות בעל
30 העסק עצמו ממנה אדם שהוא זה שנותן הוראות לעובדים, מספק להם כלי עבודה ואף נותן
31 להם פיזית את כספי המשכורת. לפיכך, לא הופרכה טענת הנאשם כי הוא ביצע את כל
32 הפעולות הנטענות כסיוע לאביו, שהיה בעל המשק.
33

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

הע"ז 12164-10-10

הע"ז 19124-03-10

14 יולי 2016

14.

שלושת העובדים העידו בעיקר ביחס לעצמם, ולגבי זאת קבעתי כמפורט לעיל. שבעת
העובדים האחרים לא העידו בבית הדין, ולפיכך ההודעות שנגבו מהם לא הוגשו כראיות.
מעדויות שלושת העובדים בבית הדין אין כדי לבסס את האישום המתייחס לשבעת העובדים
האחרים, ובפרט אין כדי לבסס את הנטען על ידי המאשימה, לפיו הנאשם הוא זה שהעסיק
גם את שבעת העובדים האחרים.
ראשית, על דרך קל וחומר; אם לא ניתן לקבוע כי שלושת העדים היו עובדים של הנאשם, לא
ניתן לקבוע זאת בהסתמך על עדויותיהם ביחס ל-7 אחרים שלא העידו.
וישנם נימוקים נוספים שיפורטו להלן.

שלושת העובדים שהעידו נשאלו ביחס לעובדים האחרים, הוצגה להם רשימת עובדים אשר
סומנה מ/1, והם הגיבו ביחס לרשימה זו. עדויות שלושת העובדים ניתנו במסגרת תיק אחר,
בפני כב' השופט משה טוינה. והנה, מסתבר כי המוצג מ/1 אינו מצוי באותו תיק, וגם פעולות
לאיתורו לא הועילו. יש לציין כי עוד שני מוצגים אחרים שלכאורה הוגשו בתיק האחר אינם
מצויים בו, והדבר מתייחס לתמונות (מ/3א, מ/3ב) ולסרט וידאו (מ/2). לפיכך, לא ניתן
להתייחס לעדויות שלושת העובדים ככל שהן מתייחסות לרשימת העובדים, לסרט הווידאו
ולתמונות. שהרי, שלושתם העידו לאחר עיון במוצגים אלה. אומנם, בתיק דנן הוגשה רשימת
עובדים, אשר סומנה מא/12, אולם אין ראיה כי רשימה זו זהה למסמך שהוצג לשלושת
העובדים שהעידו.

בנוסף, גם לגוף העניין התייחסות שלושת העדים לרשימת העובדים לא היתה החלטית.
עובד מס' 8 השיב כי הוא מכיר חלק מהעובדים, אך לא זיהה למשל את עובד מס' 3 ואת עובד
מס' 2. את חלק מהעובדים הכיר רק בכינויים שלהם, ולא בשמות הרשמיים.
עובד מס' 9 השיב כי אינו מכיר את שמות העובדים הרשומים ברשימה, "כי השמות שאני
מכיר זה בכינויים". ועוד הוסיף, כשנשאל מי ישן במחילות, כי עובד נוסף ישן איתו במחילות,
וכי "היינו רק 4 עובדים".

עובד מס' 10 לא הכיר את עובד מס' 2 באותה רשימת עובדים, וכן לא הכיר את עובד מס' 3,
את עובד מס' 5 ואת עובד מס' 6. למרות זאת, טען כי עובד מס' 6 ישן איתו במחילות, ולא
נהיר כיצד טען דבר והיפוכו.

עולה למעשה, כי גם לגוף העניין לא יכלו שלושת העובדים שהעידו לתמוך בטענות המאשימה
ביחס לשבעת העובדים האחרים; הן מאחר ואותה רשימת עובדים מ/1 לא אותרה, והן מאחר
וממילא הם לא הכירו את כל העובדים האחרים, אלא רק את חלקם, וגם זאת בדרך כלל רק
בכינויים ולא בשם מלא.

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

הע"ז 12164-10-10

הע"ז 19124-03-10

14 יולי 2016

- 1 חשוב לציין כי שלושת העובדים שהעידו היו עובדים שברחו מהמעסיק הקודם, ולכן חששו .15
- 2 מפני המשטרה. לפיכך, אין לפסול את האפשרות שבאו לבקר את חבריהם אשר עבדו במשק
- 3 השייך לאביו של הנאשם, ובעת שנתפסו שם העדיפו לומר כי הם עובדים באותו מקום, על
- 4 מנת לא להיחשב כפולשים.
- 5 בהקשר זה, העיד הנאשם כי [REDACTED] עבדו פועלים תאילנדים רבים, כ- 120, אשר
- 6 הועסקו על ידי מעסיקים שונים, ואשר נהגו לבקר זה את זה. עדותו של הנאשם נתמכה
- 7 בעדויות שלושת העובדים, ביחס לכך שלא היה קושי לעבור בין השטחים.
- 8
- 9 **סעיף 4 לחוק עובדים זרים** קובע חזקה כמפורט להלן: .16
- 10
- 11 **"יראו מחזיק במקרקעין כמי שמעסיק עובד זר שנמצא עובד במקרקעין, אלא אם כן הוכיח**
- 12 **המחזיק אחרת"**.
- 13
- 14 במקרה דנן לא ניתן להחיל את החזקה דלעיל, באשר לא הוכח כי הנאשם הינו "המחזיק
- 15 במקרקעין", וכן לא נתפסו עובדים שנמצאו "עובדים במקרקעין".
- 16 ונתחיל דווקא מן הדרישה השנייה, אשר נהיר כי היא אינה מתקיימת, שהרי אף אחד
- 17 מהעובדים לא נתפס כשהוא עובד במקרקעין. הביקורת נערכה בשעה 02:00, והעובדים
- 18 שנתפסו לא היו בזמן עבודה, וממילא לא נתפסו כשהם עובדים.
- 19 ובאשר לדרישה הראשונה, לא הוכח כי הנאשם הינו המחזיק במקרקעין. [REDACTED] האישום נטען
- 20 כי במועד הרלוונטי היה הנאשם חקלאי אשר העסיק עובד [REDACTED]. ועוד נכתב שם,
- 21 כי הביקורת נערכה "סמוך למגורי העובדים שבבעלות הנאשם [REDACTED]". מעבר לכך, לא
- 22 פורט דבר. עדויות המפקחים והרישומים שנערכו התייחסו למקום כללי אשר תואר כדלקמן:
- 23 "מקום [REDACTED], בקצה המושב מצד ימין".
- 24 ראשית, לא הוכח באיזה מקום נתפסו העובדים, לא הוגשה כל מפה עם סימון מתאים, ולא
- 25 פורטו גוש וחלקה מתאימים.
- 26 שנית, גם לו היה מוכח היכן נתפסו העובדים, היה אז צורך להוכיח כי המקום הינו בבעלות
- 27 הנאשם, כפי שנטען בכתב האישום. דא עקא, לא הוגש כל מסמך אשר יש בו כדי ללמד מי
- 28 הבעלים של המקום, או אפילו מיהו בעל זכויות אחרות במקום, כמו מכוח שכירות. לא הוכח
- 29 אפילו כי הנאשם הינו המחזיק של המקרקעין.
- 30
- 31 לאור האמור לעיל, לא ניתן להחיל את החזקה המעוגנת בסעיף 4 לחוק עובדים זרים.
- 32

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

הע"ז 12164-10-10

הע"ז 19124-03-10

14 יולי 2016

17. מאחר ולא ניתן להחיל את החזקה המעוגנת בסעיף 4 לחוק עובדים זרים, הרי שיש להוכיח את אשמת הנאשם. לאחר בחינת הראיות והעדויות, עולה כי הדבר לא נעשה. כפי שפורט לעיל, הנאשם טען כי אביו היה בעל המשק והמעסיק של העובדים בכלל (למעט עובד מס' 2). גירסה זו לא הופרכה, ולכל היותר ניתן לומר שהוצגו ראיות מסוימות, אשר גם לאחר בחינת גירסת הנאשם עדיין אפשרית וסבירה, ולמצער קיים ספק באשר לאשמתו.
- המפקחים העידו כי אינם זוכרים דבר מהאירוע, והפנו אל החומר הכתוב אשר הוגש. בחומר זה אין כדי לבסס טענה כי הנאשם היה המעסיק של העובדים שנתפסו.
- בהקשר זה יצויין כי העדה [REDACTED] לא העידה בבית הדין, ולפיכך המוצג מא/6 מהווה עדות מפני השמועה ואין לקבלו כראיה. יש להעיר כי גם לגוף העניין לא היה במסמך זה כדי לקבוע ממצאים ברורים.
- המפקחים הגישו מוצגים אשר התייחסו בעיקר לתנאי הלינה והמחייה של הפועלים שנתפסו, ולא היה במוצגים אלה משום ראיה כי הנאשם העסיק את הפועלים שנתפסו. ויותר מכך; גם בעת שנשאלו עדי המאשימה שאלות ביחס למיקום המדויק בו נתפסו הפועלים, לא יכלו להשיב. למשל, הם נשאלו אם הפועלים נתפסו במקרקעין שהם גוש 5328 חלקה 42, ולא יכלו לאשר, וכך גם בעת שנשאלו ביחס לבעל המקרקעין.
- הפקח שגיא טביבי אישר כי לא ערך בדיקה במינהל באשר לשאלה למי שייכים המקרקעין. ואילו רכז המודיעין ניר יפרח, כשנשאל אם הפועלים נתפסו בשטח של נועם דוויד, ולא בשטח של הנאשם, השיב "אז מה. אני יכול לעשות מגורים בחלקה מסוימת ואני יכול לעבוד במקום אחר. זה נמצא די קרוב שאני יכול לישון בחלקה ולעבוד במקום אחר".
- היינו, עד זה מאשר כי קיימת אפשרות שהפועלים נתפסו בשטח השיך לאדם אחר, שאינו הנאשם ואף אינו אבי הנאשם.
- לסיכום נושא זה, לא הוכח כלל כי הפועלים נתפסו בשטח שלגביו הנאשם הוא הבעלים או המחזיק.
- בנוסף, לא הוכח כלל כי הפועלים עבדו בשטח שלגביו הנאשם הוא הבעלים או המחזיק. כמו כן, לא הוכח כלל כי הנאשם העסיק את הפועלים שנתפסו (למעט עובד מס' 2).
18. עוד עלה מן העדויות, כי למעשה המאשימה יכלה להביא עדויות וראיות לביסוס טענותיה, אך לא עשתה כן.
- המאשימה יכלה להביא ראיות ועדויות באשר למיקום המדויק בו נתפסו הפועלים, וכן באשר לזהות הבעלים או המחזיק של אותם מקרקעין.

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

הע"ז 12164-10-10

הע"ז 19124-03-10

14 יולי 2016

1 בנוסף, המאשימה יכלה להביא עדויות של בעלי משקים שכנים באותו מושב, על מנת להבהיר
 2 היכן נתפסו הפועלים ומי העסיק אותם. אותם בעלי משקים יכלו גם להעיד באשר למעמדו
 3 של הנאשם במשק, וכן על מעמדו של אביו.
 4 בנוסף, יכלה המאשימה לחקור ולהביא לעדות את ששת אחיו של הנאשם או לפחות את
 5 חלקם. המאשימה אף יכלה לחקור את אביו של הנאשם, שבאותה עת היה בחיים ואף היה
 6 מגיע לשטח כפי שהעידו שלושת העובדים עדי המאשימה.
 7 דא עקא, המאשימה לא עשתה כן ולא הביאה ראיות ועדויות שיכלה להביא, וזאת ללא כל
 8 סיבה, מבלי שהמאשימה אפילו מנסה להסביר מחדל זה.
 9 מחדל זה של המאשימה לא אמור לשמש כנגד הנאשם. לו היתה המאשימה חוקרת את העדים
 10 שפורטו לעיל, יכלה היתה ללמוד עובדות מהותיות חשובות וכך לבדוק את גירסת הנאשם.
 11 משלא עשתה כן, יש להחיל את ההלכה הנוגעת לנושא.

12 בהקשר זה ידועה ההלכה לפיה :

13
 14 **"...כלל נקוט בידי בתי המשפט מימים ימימה, שמעמידים בעל-דין בחזקתו, שלא ימנע מבית**
 15 **המשפט ראייה, שהיא לטובתו, ואם נמנע מהבאת ראיה רלבנטית שהיא בהישג ידו, ואין לכך**
 16 **הסבר סביר, ניתן להסיק, שאילו הובאה הראיה, היתה פועלת נגדו. כלל זה מקובל ומושרש הן**
 17 **במשפטים אזרחיים והן במשפטים פליליים, וככל שהראיה יותר משמעותית, כן רשאי בית**
 18 **המשפט להסיק מאי-הצגתה מסקנות מכריעות יותר וקיצוניות יותר נגד מי שנמנע מהצגתה."**
 19

20
 21 ראו: ע"א 548/78 שרון- לוי, פד"י לה (1) 760, 736 (ההדגשות הוספו – י.י.).

22 וכן ראו: ע"א 27/91 קבלו- שמעון, פד"י מט (1) 457.

23 ע"א 3199/93 קראוס- ידיעות אחרונות בע"מ, פד"י מט (2) 843.

24 **יעקב קדמי, על הראיות (מהדורת תשנ"ט), עמ' 1396 - 1398.**

25
 26 לאור האמור לעיל, יש לקבוע כי ההימנעות מהבאת עדים וראיות צריך שתשמש כנגד
 27 המאשימה. בכל מקרה, על סמך העדים והראיות שהובאו לא ניתן לבסס את האישומים
 28 המיוחסים לנאשם, וגירסתו נותרה סבירה ואפשרית. היינו, נותר ספק סביר שלא הוסר ביחס
 29 לאשמתו.

30
 31 יש לציין כי בטרם העידו שלושת העובדים, הוגשה בקשה לגביית עדות מוקדמת, בה
 32 המשיבים היו הנאשם ואביו. והנה, כתב האישום הוגש לבסוף כנגד הנאשם בלבד. לא הוסבר
 33 באף שלב מה גרם למפנה דלעיל, ומדוע הסתבר שאין מקום להגיש כתב אישום כנגד אבי
 34 הנאשם.

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

הע"ז 10-10-12164

הע"ז 10-03-19124

14 יולי 2016

1
 2 חשוב לציין כי הנאשם העיד כי העובדים שאביו העסיק, שאינם אלה נשוא כתב האישום, .20
 3 התגוררו במבנה מסודר, ובו תנאי מגורים נאותים על פי דין. ועוד העיד, כי בערבים ובלילות
 4 היו תמיד באים עובדים תאילנדים אחרים לבקר אותם. לפי עדותו, במושב יש כ-10 חקלאים
 5 פעילים וכ-120 עובדים תאילנדים.
 6 דברים אלה לא הופרכו, והם תומכים בגירסת הנאשם לפיה יכלו להיות פועלים המועסקים
 7 על ידי גורמים אחרים, ואשר שוהים בערבים ובלילות יחד עם הפועלים אשר הועסקו על ידי
 8 אבי הנאשם.

אחרית דבר

10
 11
 12 מכל האמור לעיל עולה כי יש לזכות את הנאשם מרוב האישומים, ולהרשיעו אך ורק .21
 13 בהעסקה שלא כדין ביחס לעובד מס' 2 בכתב האישום;
 14 עבירה על הוראות סעיפים 2 (א) (1) ו- 2 (א) (2), לחוק עובדים זרים.
 15
 16 הכרעת דין זו הוקראה לצדדים ונמסרה להם. .22
 17
 18

19 ניתנה היום, ח' תמוז תשע"ו, (14 יולי 2016), במעמד הצדדים.

יוסף יוסף, שופט

23

24